

## Podstawowe Zasady Biblijne

# Kapłaństwo Jezusa Chrystusa

Biblia uczy, że istnieje ogromna przepaść między Bogiem nieba, Wszechmocnym Stworzycielem, a upadłym rodzajem ludzkim, która jest skutkiem buntu człowieka i grzechu. Bóg ogłasza: *Bo jak niebiosa górują nad ziemią, tak drogi moje – nad waszymi drogami i myśli moje – nad myślami waszymi (Iz 55,9)*. Oczy Boga są zbyt czyste, aby mogły patrzeć na zło, podczas gdy upadły człowiek, nawet najlepszy, jest całkowicie marnością (Ha 1,13 BW; Ps 39,5 UBG). Dlatego też ludzie od dawna uznają potrzebę istnienia jakiegoś pośrednika, mediatora, który mógłby orędownić za nimi u Boga. Hiob lamentował: *Oby się godziło wieść spór człowiekowi z Bogiem, i jako synowi człowieczemu z bliźnim swym! (Hi 16,21)*. Bóg zaś odpowiedział na tę potrzebę przez wyznaczenie kapłanów.

### Urząd kapłański

---

W **Księdze Rodzaju** znajdujemy aluzje sugerujące istnienie kapłanów rodzinnych w wieku patriarchów; a kiedy Bóg ustanowił Izrael jako Swoją lud wybrany, pouczył Mojżesza, żeby wyznaczył jako kapłanów dla narodu dom Aarona z plemienia Lewiego: *Ty zaś rozkaż bratu twemu, Aaronowi, i jego synom, wybranym spośród Izraelitów, podejść do ciebie, aby Mi służyli jako kapłani (Wj 28,1)*. Mieli nosić specjalne szaty do służby w przybytku, przenośnym miejscu oddawania czci i mieli zostać poświęceni przez Mojżesza na swój urząd (**rozd. 28-29**).

Podstawowym obowiązkiem kapłanów było składanie ofiar, codziennych i tych związanych z wyznaczonymi świętami, jako aktów oddawania czci, tak aby Bóg symbolicznie zamieszkiwał pośród Swojego ludu (**29,44-45**) i przez to był dostępny dla ich dziękczynienia i próśb o przebaczenie. Proces otrzymywania przebaczenia i pojednania z Bogiem obejmował ofiarę za grzech złożoną z konkretnego zwierzęcia. Kapłan działał tutaj jako pośrednik, składając krew w ofierze na ołtarzu: *W ten sposób kapłan dokona przebłagania za grzech naczelnika rodu, a będzie mu odpuszczony (Kpł 4,26.31.35 itd.)*.

Ograniczenia tego systemu kapłaństwa zostały objaśnione w Liście do Hebrajczyków. Po pierwsze, kapłani byli sami grzesznikami, mieli potrzebę przebaczenia: *Jeżeli ten grzech popełni namaszczony kapłan, tak że jego wina spada na lud, to złoży Panu jako ofiarę przebłagalną za grzech, który popełnił, młodego cielca bez skazy (Kpł 4,3-12)*. Wskutek tego sami byli śmiertelni: *tamtym kapłanom było wielu, gdyż śmierć nie pozwoliła im trwać na zawsze (Hbr 7,23)*. Po drugie, konieczne było nieustanne powtarzanie ofiar za każdym razem, kiedy popełniony został nowy grzech, co pokazuje, że nie rozprawiły się one prawdziwie z grzechami ludzi: *Nieosiągalne jest bowiem, aby krew wołów i kozłów gładziła grzechy. [...] A każdy kapłan staje codziennie do wykonywania służby Bożej, wiele razy składając te same ofiary, które nigdy nie mogą zgładzić grzechów (10,4.11)*.

### Kapłaństwo wyższego porządku

---

Lewicki system kapłaństwa należy zatem postrzegać jako tymczasowy, zapowiadający prawdziwy sposób, przez który Bóg postanowi zaoferować ludziom całkowite i trwałe przebaczenie, poprzez ofiarę Jego Syna, Jezusa Chrystusa. On miał być zarówno **doskonałą** ofiarą jak i **nieśmiertelnym** kapłanem. Jezus umożliwił jedno i drugie, ponieważ mimo tego, że w pełni dzielił naturę śmiertelnego człowieka, był całkowicie poddany woli swojego Ojca: *Chociaż był Synem, nauczył się posłuszeństwa przez to, co wycierpiał. A uczyniony doskonałym, stał się sprawcą wiecznego zbawienia dla wszystkich, którzy są mu posłuszni (5,8-9)*.

Kapłaństwo Jezusa jest wyższego porządku, ustanowione przez Boga i potwierdzone przysięgą w niezwykłym psalmie Dawida: *Powiedział PAN do mego Pana: Usiądź po mojej prawicy, aż położę twoich wrogów jako podnózek pod twoje stopy [...]. PAN przysiągł i nie będzie żałował: Ty jesteś kapłanem na wieki według porządku Melchizedeka (110,1.4 UBG)*. Ten Melchizedek był królem, a także kapłanem w Salem (Jerozolimie) na długo przed czasami kapłaństwa Aarona. Wyszedł Abrahamowi na spotkanie i ogłosił nad nim błogosławieństwo: *Melchizedek zaś, król Szalemu, wyniósł chleb i wino; a ponieważ był on kapłanem Boga Najwyższego, błogosławił Abrama, mówiąc: Niech będzie błogosławiony Abram przez Boga Najwyższego, Stwórcę nieba i ziemi! Niech będzie błogosławiony Bóg Najwyższy, który w twe ręce wydał twoich wrogów! (Rdz 14,18-20)*.

Ten „porządek” łączy więc role króla i kapłana; Jezus został z woli Bożej mianowany **Arcykapłanem**, wyższym nawet od Melchizedeka (**Hbr 3,1**), i przyszłym władcą Królestwa Bożego na ziemi, władającym z tronu Dawida w Jerozolimie (**Łk 1,31-33**). Otrzymał nieśmiertelność i został wywyższony do samego nieba, a teraz sprawuje wieczne kapłaństwo w samej obecności Boga: *Chrystus bowiem wszedł nie do świątyni zbudowanej ręką, która była odbiciem prawdziwej, ale do samego nieba, aby teraz stawać dla nas przed obliczem Boga (Hbr 9,24)*.

Pozycja Jezusa jako Arcykapłana jest podkreślona w liście do Hebrajczyków, ponieważ istniało niebezpieczeństwo, że jego odbiorcy, pierwszowieczni żydowscy chrześcijanie, odwrócą się z powrotem do judaizmu i lewickiego kapłaństwa świątyni, które zostało teraz zastąpione. Konieczne było pokazanie im, że Jezus jest tą jedną osobą w całej historii godną wykonywania tej roli, przez co zbędna staje się potrzeba jakiegokolwiek ziemskiego kapłana. Zademonstrował to swoim działaniem Kajfasz, żydowski arcykapłan, który potępił Jezusa: z chwilą, gdy Jezus przyznał, że jest Mesjaszem, Synem Boga, Kajfasz rozdarł swoje szaty (**Mk 14,63**), co było czynnością zabronioną na podstawie prawa (**Kpł 21,10**), a tym samym symbolicznie doprowadził kapłaństwo lewickie do końca.

Równocześnie modlitwa Jezusa zapisana w **Ewangelii Jana 17**, wygłoszona zapewne na świątynnym dziedzińcu tuż przed jego aresztowaniem i procesem, często jest określana jako modlitwa Arcykapłana. W niej Pan oręduje za swoimi uczniami i za ich jednością w nim: *Ojczy świąty, zachowaj w twoim imieniu tych, których mi dałeś, aby byli jedno jak i my (w. 11)*.

## **Wielki Arcykapłan**

Dzięki łasce Bożej prawdziwi wierzący w nadzieję Izraela otrzymali bezgrzesznego orędownika, wielkiego Arcykapłana w obecności samego Boga. „Kapłani” chrześcijaństwa nie mają żadnego biblijnego usankcjonowania dla swoich roszczeń, by orędownać za mężczyznami i kobietami: *Jeden bowiem jest Bóg, jeden też pośrednik między Bogiem a ludźmi, człowiek Chrystus Jezus, który wydał samego siebie na okup za wszystkich, na świadectwo we właściwym czasie (1 Tm 2,5-6)*.

Ponadto jest on pośrednikiem w pełni świadomym naszych utrapień i problemów: *Nie mamy bowiem najwyższego kapłana, który by nie mógł współczuć naszym słabościom, lecz kuszonego we wszystkim podobnie jak my, ale bez grzechu. Przystąpmy więc z ufnością do tronu łaski, abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźli łaskę ku pomocy w stosownej chwili (Hbr 4,15-16)*. Jest to odległe od teoretycznej czy abstrakcyjnej koncepcji, kapłaństwo Jezusa jest rzeczywiste i przeżyte w życiu jego uczniów, podczas gdy on broni ich sprawy przed tronem Ojca.

---

BW: Biblia Warszawska; pozostałe cytaty: Biblia Tysiąclecia, wyd. V (ST);  
Uwspółcześiona Biblia Gdańska (UBG) (NT i Psalmi)

Ulotka ta została przygotowana przez redakcję miesięcznika **Testimony** w celu zachęcenia do studiowania biblijnych zasad, zarówno samodzielnie jak i w eklezji. Więcej ulotek z tej serii można znaleźć na stronie polskich chrystadelfian:

**[www.prawdybiblijne.com](http://www.prawdybiblijne.com)**